

Simpla periodo: la konstituita per unu sola oracio, de ajna grado de komplekseco.

Kunmetita periodo: la konstituitaj per pluraj oracioj sendependaj.

Kunordigitaj oracioj: sendependaj oracioj kiuj ligitaj inter si konstituas kunmetitan periodon.

BIBLIOGRAFIO KAJ NOTOJ AL LA TABELO

ANGLA: A Grammar of Modern English — Cyrill Miller.

New Collegiate Dictionary — Webster.

(1) Notu la du malsamajn konceptojn pri »sentence«.

»A simple sentence is a sentence that has only one finite verb.
Ex.: He made me forget all my troubles« (Miller)
ĉitie, sentence = oracio.

»Simple sentence consists of one independent clause« (Webster)
en ĉi tiu kazo sentence = periodo.

ESPERANTA: Plena Gramatiko de Esperanto (Kalocsay kaj Waringhien) Plena Vortaro de Esperanto.

(2) La terminoj enkrampigitaj entenas nian koncepton pri simpla oracio.

Nouveau Petit Larousse Illustré — Dictionnaire.

FRANCA: Grammaire Larousse du XX siecle.

(3) Ĉi tiu situo de la termino »phrase« baziĝas sur ties difino:
»Assemblage des mots présentant un sens complet«

(4) Situigo bazita je la klarigo de la »Grammaire«: »Il y a dans une phrase autant de propositions qu' il y a de verbes à un mode personnel exprimés ou sous-entendus«.

HISPANA: Gramática — Real Academia Española.

Diccionario — (sama aŭtoro)

(5) La »oración compuesta« koincidas kun la itala »proposizione composta« kaj kun la »kuntirita frazo« de PG.

ITALA: Novissima Grammatica Italiana — F. Pallazzi.

(6) »Proposizione semplice« identas kun »propozicio primitiva« (PG).

(7) »Proposizione complessa« identas kun »propozicio komplementita« (PG).

(8) »Proposizione principale« entenas ankaŭ »kunordigitajn propoziciojn« (PG).

SCIENCA REVUO, eldono de Internacia Scienca Asocio
Esperantista, Vol. 19. n-ro 2 (1967)

41:408.92

RELATIVAJ OFTECOJ DE LINGVAJ ELEMENTOJ EN ESPERANTO

(Ralph Harry, Bruselo, Belgio)*

En Scienca Revuo Vol. 10-a paĝoj 67—72 Victor Sadler raportis pri sia studado de relativaj oftecoj de kelkaj lingvaj elementoj en Esperanto, inter ili la relativa ofteco de la Esperantaj fonemoj.

Mi ripetis tiun studon, laŭ la metodoj de Sadler. Mi prenis po 500 specimenojn el 6 prozaj tekstoj laŭhazarde prenitaj el diversaj fontoj, do entute 3000 specimenojn. Tiuj fontoj inkluzivis sciencajn (Scienca Revuo Vol. 9-a p. 3 kaj La Vivo de la Plantoj p. 65) fikciajn (Marta p. 143 kaj Inter Sudo kaj Nordo p. 89) beletrajn (Monda Kulturo Somero 1963, Noktoj sendormaj) kaj ĝeneralajn verkojn (Esenco kaj Estonteco, Zamenhof, Originala Verkaro p. 295) inter kiuj ne mankis ankaŭ Zamenhofaj.

Laŭ la Sadlera metodo mi nombris la 24 fonemojn kiuj konsistigas Esperanton. La diftongojn aj, ej, oj, uj, aŭ kaj eŭ mi analizis laŭ iliaj konsistigaj sonoj, ĉar ili ne estas semantike memstaraj, t. e. foneme distingendaj. La literon ŭ mi rigardis kiel u, c kiel ts, ĉ kiel tŝ, kaj ĝ kiel dj, ĉar en tio ne estas eblo de semantika konfuzo. Male la sonon j necesas distingi disde i, ĉar tiuj sonoj povas okazi en identa fonetika kunteksto, sed kun malsama signifo, ekzemple jama kaj iama.

Miaj rezultoj estas en la suba Tabelo en kiu mi montras kompare la rezultojn de Sadler, kaj la kunmetita statistiko eltirita el la sumo, t. e. el la 6,000 specimenoj.

Miaj rezultoj treege similas al tiuj de Sadler. Miaj rangoj por »n« kaj »o« estas 4 kaj 5 — tiuj de Sadler estas 5 kaj 4. Simile pri m kaj p, kiuj okupas la rangojn 15, kaj 14. La rangoj de f, ŝ, g, b, ĵ, kaj z iomete varias, sed niaj rezultoj kunindikas, ke tiuj literoj okupas la rangojn 17 ĝis 21 k. t. p.

* 5 ar. du Chili, Bruselo 5.

Relativaj Oftecoj de Esperantaj
Fonemoj

Fonemo	Rango			Relativa Ofteco %		
	Harry	Sadler	Sumo	Harry	Sadler	Sumo
a	1	1	1	13.23	13.17	13.20
e	2	2	2	8.90	9.13	9.015
i	3	3	3	8.50	8.40	8.45
n	4	5	5	7.87	7.50	7.685
o	5	4	4	7.53	8.13	7.685
t	6	6	6	7.22	6.97	7.83
s	7	7	7	6.27	6.70	7.095
l	8	8	8	5.93	6.27	6.485
r	9	9	9	5.13	5.67	6.10
k	10	10	10	4.23	3.90	5.40
u	11	11	11	4.13	3.70	4.065
d	12	12	12	3.90	3.63	3.915
j	13	13	13	3.23	3.53	3.765
m	14	15	15	3.03	2.87	3.38
p	15	14	14	2.77	3.20	2.95
v	16	16	16	1.80	1.80	2.985
f	17	19	18	1.50	.90	1.80
ŝ	18	20	19	1.43	.87	1.20
g	19	17	17	1.37	1.47	1.15
b	20	18	21	.80	.93	1.42
ĵ	20	21	21	.80	.53	.865
z	22	22	22	.23	.37	.665
h	23	23	23	.20	.37	.30
ĥ	24	24	24	—	—	.285
				100.00	100.01	100.005

SCIENCA REVUO, eldono de Internacia Scienca Asocio
Esperantista, Vol. 19. n-ro 2 (1967)

168.5:001.2'8

GENETIKAJ LIGOJ INTER SCIENCOJ

(B. V. Tokarev, Moskvo, Sovetunio)

Ĉiuj sciencoj, studentaj naturajn aŭ sociajn fenomenojn estas kunligitaj en unu tuton, kaj inter ili ekzistas tre intimaj genetikaj interrilatoj. Tiuj interrilatoj estas demonstreblaj je multaj ekzemploj, pri ilia ekzisto sciis ankaŭ klasikuloj de marksismo-leninismo, kaj V. I. Lenin ne, verkus sian fundamentan studon »La materiismo kaj empiriokritikismo«¹⁾, traktantan pri filozofiaj demandoj de fiziko, se inter fiziko kaj scienco pri la homa socio ne estus genetikaj ligoj. Pere de tiu libro li defendis bazojn de la materiisma marksisma filozofio, ĉar sen ĝi ne estus ebla ankaŭ konstruo de la marksisma sociologio. El tio sekvas, ke sociologio estas kvazaŭ derivata de la fiziko, kiu estas la pli baza, origina scienco. La lasta tezo ne estas okulfrape evidenta, la interrilatoj inter ambaŭ sciencoj ne estas proksimaj, kaj tial tiu ĉi demando bezonas pli detalan pritrakton.